

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 9. marts 2018 af Østre Landsrets 8. afdeling
(landsdommerne Bo Østergaard, Frosell og Lars Holm (kst.)).

8. afd. nr. B- -16:

A v/

værge B

(advokat Brian Pihl Pedersen)

mod

Ankenævnet for Patienterstatningen

(Advokatfuldmægtig Nynne Marie Brandt (prøve))

Glostrup Rets dom af 21. juli 2016 (BS /2015) er anket af A
ved værgen B med endelig påstand om principalt, at indstævnte
tilpligtes at anerkende, at afgørelsen af den 17. februar 2015 truffet af indstævnte er ugyl-
dig, subsidiært om hjemvisning.

Indstævnte, Ankenævnet for Patienterstatningen, har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Af C journalnotat af 10. maj 2005 fremgår blandt andet følgende:

” ...

A møder med plejefar og plejemor til svar på MR-skanning. Denne viser desværre vækst af tumor. Sagen har været diskuteret med neurokirurgerne, og de vil gerne tilbyde reoperation. Alle er forståeligt nok kede af denne besked, både A og plejeforældre accepterer operation.
...”

Af F notat i journalen af 12. maj 2005 om ”Samtale med [pleje]forældre” fremgår blandt andet, at disse er blevet orienteret om operationsrisici, og at ”Forældrene er helt indstillet på dette.”

I C journalnotat af 25. maj 2015 anføres blandt andet:

”...
Vedrørende forældremyndigheden og tilladelse til operationen:
Det er faktisk A biologiske mor der har forældremyndigheden.
Ifølge I Kommune har hendes plejeforældre, som har den udøvende forældremyndighed i det daglige godt kunne give tilladelse til operation, men A’s mor har krav på at blive informeret.
...”

Af sammes notat af 30. maj 2005 i journalen fremgår, at G har givet skriftligt samtykke til operationen.

H noterede den 11. juni 2005 vedrørende lumbalpunktur følgende i journalen:

”(-) kl. 06.45:
Plejeforældrene orienteret om vores diagnostiske overvejelser og om at vi mener at der er indikation for lbp for at udelukke meningitis. Plejefaderen mod-sætter sig lbp under enhver form både taget i GA, lattergas og med emla-creme, da plejefar ikke mener at A har meningitis og fordi A har nåleskræk. Han er sikker på at hendes symptomer skyldes Minirin-mangel.
Forklares igen, om vores overvejelser og om at fire læger har konf. Ang. A og alle fire læger mener at A bør lumbalpunkteres for at udelukke meningitis. Derudover forklares det at det ikke er ufarligt at overse meningitis. Begge plejeforældre har forstået vores information og er helt klar over konsekvenser ved at sige nej til os.
Begge plejeforældre siger de har fælles forældremyndighed og at de er enige i deres beslutning.
...”

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaringer af A og supple-
rende vidneforklaringer af B og E. Der er endvidere
afgivet vidneforklaring af C og D.

A har supplerende forklaret blandt andet, at hun nu er 25 år. Hun har boet hos E og B hele sit liv og betragter dem som sin mor og far. Hun bor nu igen hos dem, fordi bostedet ikke kunne finde ud at medicinere hende. Det er noget, hun har aftalt med E og B

B har supplerende forklaret blandt andet, at lægerne sagde, at der var vækst i svulsten, og at det derfor var nødvendigt med en ny operation. Ved mødet deltog hun og hendes ægtefælle. De kontaktede D for at orientere ham. D deltog ikke i mødet. De gav ikke samtykke til operationen hverken den 10. eller 12. maj 2005. De to lægers journalnotater herom er urigtige. Hun sagde under mødet den 10. maj 2005, at kommunen skulle inddrages. Den 6. juni 2005 havde de en lang samtale med

F Han forsøgte at forklare situationens alvor. Han kunne ikke sige, hvordan det ville være efter operationen, men beskrev risikoen. De havde på det tidspunkt været i dialog med kommunen om det, og de kunne ikke selv give samtykke til operationen. Det er korrekt, at de har sagt, at de ikke ville gå med til lumbalpunktur, men de har ikke sagt til lægen, at de havde "fælles forældremyndighed", som det fremgår af journalen. Kommunen blev først efterfølgende orienteret herom. A er aldrig gået alene til læge og har ikke været på hospital uden, at i det mindste én af dem var med. Hun var ikke med hos øjenlægen den 5. august 2005, men har på et tidspunkt sagt til ham, at det ikke var godt med forringelsen af A syn. Som plejeforældre kunne de ikke træffe beslutninger vedrørende A og de havde en løbende dialog med D A mor tog fx beslutning om, at A skulle være kortklippet. Kommunen skulle også spørges om afholdelse af udgifter til A fritidsaktiviteter. Dåb og konfirmation måtte A mor give tilladelse til. De havde ingen indflydelse på A medicinering. De var fx imod den behandling med ritalin, som hun modtog. Moderen har også givet samtykke til i hvert fald én handleplan vedrørende A Normalt fik de alene mundtlige orienteringer, men så ikke relevante dokumenter. Hun havde tavshedspligt. Derfor kunne hun ikke gå videre med oplysninger.

E har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke kunne tage stilling til spørgsmålet om reoperation. Han var kun interesseret i, at A skulle blive rask. De havde ingen beslutningskompetence. Det var kommunen, der skulle tage stilling til reoperation. Han kan ikke huske forløbet nærmere. Han sagde til en læge, at de ikke kunne give tilladelse til lumbalpunktur. Det er forkert, når det af journalen fremgår, at de modsatte sig lumbalpunktur. Informationer om A fik de mundtligt fra kommunen og en sjælden gang

fra hendes moder. Bortset fra oplysningspligten over for kommunen havde de tavshedspligt.

C har forklaret blandt andet, at hun havde arbejdet nogle år på afdelingen, da A blev opereret. Hun husker A plejeforældre. Hun har haft lejlighed til at genopfriske sin erindring ved at gennemgå sine egne journalnotater. Plejeforældrene accepterede operationen, men hun husker ikke samtalen i detaljer. Det har formentlig været plejeforældrene, der har oplyst hende om, hvem der kunne give samtykke. Hvis hun havde talt med kommunen, havde hun formentlig noteret det i journalen. Hun havde ét møde med A mor. Der var ingen nedskrevne, faste procedurer på afdelingen for situationer, hvor der var plejeforældre involveret. Lejlighedsvis sikrede afdelingen sig samtykke til operation på skrift. Det skete ved denne lejlighed. Efter operationen var der komplikationer, herunder med synet. Der var tale om kendte komplikationer. Hun har efter anmodning afgivet en statusattest til I Kommune.

D har forklaret blandt andet, at han ikke længere er familieplejekonsulent i I Kommune. Af uddannelse er han socialrådgiver. Han fulgte som konsulent A plejeforældre. A var nok omkring 10-12 år, da han overtog sagen. Da svulsten blev opdaget, var han på sagen. Det var indviklede regler, der skulle anvendes. Hans opgave var at støtte, og han havde løbende dialog med familien. Han havde beslutningskompetence vedrørende visse spørgsmål, blandt andet hvad angik økonomiske tilskud. Samtykke til lægelig behandling var han ikke kompetent til at give. For at kunne operere svulsten, var det nødvendigt med moderens samtykke. Det blev indhentet skriftligt. Moderen kom ind på hospitalet. Han fik sine oplysninger i dialog med de forskellige aktører. Oplysninger fra sygehuset, kunne han typisk ikke selv indhente. På grund af personalemangel har han fungeret som sagsbehandler for A i tilfælde, hvor andre ansatte i kommunen normalt ville have haft kompetencen. Han udleverede så mange oplysninger til plejeforældrene, som han ifølge lovgivningen måtte, og vil tro, at han løbende har oplyst dem om, at de ikke måtte videregive disse oplysninger. A plejefamilie samarbejdede altid meget positivt med kommunen. De forsøgte, som han erindrer det, ikke at træffe afgørelser, som de ikke var bemyndigede til. Han har formentlig haft en løbende dialog med sagsbehandlerne om følgerne af operationerne. Det var aldrig noget tema, om der skulle ske anmeldelse af en patientskade.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten.

Appellanten har for landsretten endvidere gjort gældende, at der ikke er grundlag for undtagelsesvis at anlægge en udvidende og for en borger bebyrdende fortolkning af patientforsikringsloven. Endvidere har appellanten gjort gældende, at en burde-viden hos hendes plejefamilie om en patientskade, ikke har medført, at hun havde en tilsvarende burde-viden.

Indstævnte har for landsretten endvidere gjort gældende, at der intet grundlag er for hjemvisning, hvis appellanten ikke får medhold i sin principale påstand.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten finder, at såvel forældremyndighedsindehaveren som plejeforældrene og i

Kommune, der havde ansvaret for appellants anbringelse i familiepleje, kunne have anmeldt erstatningskravet med fristafbrydende virkning.

Med denne bemærkning tiltræder landsretten det, som byretten har anført.

Det for landsretten fremkomne, herunder B og E forklaringer om, hvordan de forholdt sig før og efter reoperationen, kan ikke føre til en anden vurdering.

Endvidere er der ikke fremkommet noget, som giver grundlag for at hjemvise sagen til fornyet behandling ved ankenævnet.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Appellanten har herefter tabt ankesagen og skal betale sagsomkostninger for landsretten til indstævnte med i alt 50.000 kr. Beløbet er fastsat under hensyn til sagens omfang og sagsgenstandens værdi og tillægges til dækning af udgifter til advokatbistand med tillæg af moms.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal A inden 14 dage betale 50.000 kr. til Ankenævnet for Patienterstatningen.

Sagsomkostningerne forrentes med procesrente, jf. rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 09-03-2018

Patrick Pascal Lørup Michel
overassistent